

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Ústav jazyků a komunikace neslyšících

Obor: Čeština v komunikaci neslyšících

Oponentský posudek bakalářské práce Veroniky Vinklátové

Neslyšící studenti: vysokoškolské studium ve vybraných státech Evropy a srovnání se situací v ČR

Veronika Vinklátová se ve své práci zaměřila na terciární vzdělávání neslyšících lidí. Cílem práce bylo zmapovat podmínky vysokoškolského studia neslyšících studentů ve vybraných evropských zemích a srovnat je se situací v České republice. Výsledkem je přehledová studie opřena o rámec tvořený dokumenty legislativní a procesní povahy, vystavěná za pomoci elektronického dotazníkového šetření směřovaného na osoby činné v univerzitním prostředí v oblasti tzv. Deaf Studies v několika evropských zemích.

První kapitolu autorka věnovala srovnání medicínského a kulturně-lingvistického pohledu na hluchotu, neboť tyto dva odlišné přístupy se, jak autorka správně podotýká, odráží v příslušných legislativních normách a pravidlech, ať už na národní, regionální, či univerzitní úrovni.

V druhé kapitole autorka uvádí přehled nadnárodních legislativních dokumentů, které si kladou za cíl zajistit rovnocenné šance na (nejen) vysokoškolské vzdělávání pro všechny, včetně neslyšících lidí. Z dokumentů (většinou formálně správně) cituje a podává vlastní relevantní komentáře. Podle jakých kritérií se autorka rozhodovala, které dokumenty do kapitoly 2 zařadí? (Např. Evropská charta regionálních či menšinových jazyků zde zmíněna není.)

Třetí kapitola popisuje situaci v oblasti terciárního vzdělávání neslyšících lidí v České republice. Autorka se přiměřeně podrobně ve vztahu k tématu věnuje nejdůležitějším národním legislativním dokumentům, nejpodrobněji pak metodickému pokynu k financování zvýšených nákladů na studium studentů se specifickými potřebami včetně servisních a organizačních opatření poskytovaných veřejnými vysokými školami neslyšícím studentům. V kapitole 3 bych kladně vyzdvihla přehledná grafická zpracování historického vývoje vybraných pasáží metodického pokynu v jednotlivých zněních od roku 2012 do roku 2020, např. přehled změn ve vymezení kategorií studentů se specifickými potřebami (s. 21).

Kapitola čtvrtá, která mapuje situaci ve vybraných státech Evropy, měla být stěžejní částí práce. Po zdařilých předchozích kapitolách může být tato poněkud zklamáním co do rozsahu i obsahu. Kvantifikační kritérium uložené v zadání práce, a sice že autorka provede dotazníkové šetření minimálně v 15 evropských zemích, se nepodařilo naplnit ani z poloviny – práce popisuje situaci v pouhých 6 státech: v Bulharsku, v Irsku, na Islandu, v Polsku, v Rusku a ve Švédsku. Na s. 33 autorka píše, že bylo osloveno 23 respondentů z 23 států Evropy. Jak si autorka vysvětluje nízkou návratnost dotazníku? Jaké změny v postupu šetření by navrhla, aby vedlo k lepším výsledkům? Na druhou stranu je třeba vyzdvihnout jednotnou strukturu a systematičnost zpracování informací z vyplněných dotazníků. Autorce se také úspěšně podařilo získané informace usouvztažnit, porovnat a vyhodnotit.

Jazykově je bakalářská práce Veroniky Vinklátové na velmi dobré úrovni, má jasnou a přehlednou kompozici a splňuje parametry odborného stylu. Drobné nedostatky se týkají pravopisu (interpunkce, velká a malá písmena – ta zejména v názvech dokumentů) a typografického zpracování (např. nesystematické používání kurzívy a tučného písma).

Závěr: Bakalářská práce Veroniky Vinklátové splňuje požadavky na bakalářské práce kladené a může být podkladem k obhajobě.

Návrh hodnocení: VÝBORNĚ

V Praze 30. 8. 2020

Mgr. Petra Slánská Bímová